

คู่มือแบบคำสั่ง

ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

คำนำ

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ และหมวด ๘ การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน กำหนดให้แบบคำสั่งต้องมีสาระสำคัญตามที่ สำนักงาน ก.พ. กำหนด ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้จัดทำแบบคำสั่ง จำนวน ๓๓ แบบ ตามหมวดต่าง ๆ ข้างต้น และแจ้งให้ส่วนราชการทราบแล้ว ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและเพื่อให้การ จัดทำคำสั่งต่าง ๆ เป็นไปอย่างถูกต้อง สำนักงาน ก.พ. จึงได้จัดทำคู่มือแบบคำสั่งดังกล่าวเพื่อใช้เป็น แนวทางประกอบในการออกคำสั่งให้ถูกต้องต่อไป

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

สิงหาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
แบบ ดว. ๗	หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ	๓
แบบ ดว. ๘	หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ	๒๗
แบบ ดว. ๙	หมวด ๘ ส่วนที่ ๑ คำสั่งให้พักราชการและคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๔๙
แบบ ดว. ๑๐	หมวด ๘ ส่วนที่ ๒ คำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามผลการสอบสวนหรือผลแห่งคดี	๖๑
แบบ ดว. ๑๑	หมวด ๘ ส่วนที่ ๓ คำสั่งตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดีกรณีมีเหตุที่ไม่ต้องให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ	๗๑

หมวด ๖
การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ
แบบ ดว. ๗/๑ ถึง ดว. ๗/๘

แบบคำสั่งตามหมวด ๖ นี้ (แบบ ดว. ๗) เป็นแบบคำสั่งที่ใช้สำหรับการสั่งครั้งแรกของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หลังจากได้ดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นโดยพิจารณาผลการสอบสวนแล้ว ไม่ว่าจะมีความเห็นสั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษ หรือสั่งงดโทษ ใดๆ หนึ่ง

โดยแบบ ดว. ๗ มีจำนวน ๘ แบบดังนี้

๑) แบบ ดว. ๗/๑ เรื่อง สั่งยุติเรื่อง

๒) แบบ ดว. ๗/๒ เรื่อง ลงโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ ตัดเงินเดือน/ ลดเงินเดือน).....

๓) แบบ ดว. ๗/๓ เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....

๔) แบบ ดว. ๗/๔ เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ในกรณีที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

๕) แบบ ดว. ๗/๕ เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

๖) แบบ ดว. ๗/๖ เรื่อง ลงโทษกรณีคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๗) แบบ ดว. ๗/๗ เรื่อง สั่งงดโทษ

๘) แบบ ดว. ๗/๘ เรื่อง สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้ว ตามมาตรา ๑๐๐

วรรคสี่

คำอธิบาย

❖ แบบ ดว. ๗/๑ เรื่อง สั่งยุติเรื่อง

แบบ ดว. ๗/๑ ใช้สำหรับการสั่งยุติเรื่องกรณีผลการสอบสวนทางวินัยรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา โดยการสั่งยุติเรื่องตามแบบคำสั่งนี้แบ่งเป็น ๓ กรณี ได้แก่

๑) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา

๒) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา

๓) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และ อ.ก.พ. สามัญ ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๑ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหา

แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง สังกัด และเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด
.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท มีกรณี
ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย.....(อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง).....ในเรื่อง.....(สรุปเรื่อง
กล่าวหาสั้นๆ โดยไม่ต้องระบุรายละเอียดข้อเท็จจริงอันเป็นข้อกล่าวหา).....
.....

ส่วนที่สอง เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยให้สรุปเรื่องกล่าวหาสั้น ๆ ไม่ต้องระบุรายละเอียดข้อเท็จจริงอันเป็นข้อกล่าวหา และถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องต้องระบุทุกเรื่อง (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒)

เช่น กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่องละทิ้งหน้าที่เวรยาม ในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และไม่เข้ารับการอบรมการใช้โปรแกรม Zoom เบื้องต้น ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย เป็นต้น

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในเรื่องละทิ้งหน้าที่เวรยามในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และไม่เข้ารับการอบรมการใช้โปรแกรม Zoom เบื้องต้น ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

ข้อสังเกต ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกันในกลุ่มเดียวกัน หรือต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน หรือต่างกระทรวงกันตามมาตรา ๙๔ ให้ระบุไว้ในคำสั่งด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒)

เช่น ♦ กรณีข้าราชการตำแหน่งต่างกันในกลุ่มเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน

กรณีนี้อาจระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหารายอื่นในคำสั่งด้วยก็ได้ เช่น ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับ นาย ก. ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (อำนวยการสูง) เป็นต้น

ด้วย.....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย.....(อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง).....ในเรื่อง.....โดยถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับนาย ก. ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (อำนวยการสูง).....
--

◆ กรณีข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
ร่วมกัน(**)

ด้วย.....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย.....(อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง).....
ในเรื่อง.....โดยถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญ
สังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม จำนวน ๒ ราย.....

◆ กรณีข้าราชการต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน(**)

ด้วย.....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย.....(อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง).....
ในเรื่อง.....โดยถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับข้าราชการพลเรือนสามัญ
สังกัดกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง จำนวน ๓ ราย.....

(**)หมายเหตุ กรณีข้าราชการต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
ร่วมกัน และกรณีข้าราชการต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อ
และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหารายอื่นที่อยู่ต่างกรมหรือต่างกระทรวงในคำสั่งนี้

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณา

แบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗
เป็นผู้พิจารณาและกรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณา

◆ กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณา ให้ใช้
ข้อความ ดังนี้

บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย).....
พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....ไม่ได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา เห็นควรยุติเรื่อง

◆ กรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณา ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่.../๒๕...เมื่อวันที่.....
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย)..... พฤติการณ์
ของ.....(ชื่อ).....ไม่ได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา จึงมีมติให้สั่งยุติเรื่อง

ทั้งนี้ การระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัยนั้นขึ้นอยู่กับความเห็น
ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือ อ.ก.พ. สามัญ ผู้พิจารณาในแต่ละกรณี

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่งยุติเรื่อง

เป็นการระบุฐานอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องในการออกคำสั่ง
ยุติเรื่อง ทั้งนี้ ให้เลือกใช้มาตราหรือข้อกำหนดของกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องกับกรณีของเรื่อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และ...(มาตรา ๙๒ วรรคสอง/มาตรา ๙๓
วรรคสอง/มาตรา ๙๗ วรรคสอง).....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ
...(ข้อ ๑๑ (๑)/ข้อ ๕๖ (๑) /ข้อ ๕๙ (๔))...และข้อ ๖๖ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งยุติเรื่อง

ข้อสังเกต

๑) คำสั่งยุติเรื่องนี้จะไม่ระบุสิทธิในการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ เนื่องจากไม่ใช่คำสั่งที่
กระทบสิทธิของผู้ถูกสั่งยุติเรื่อง

๒) กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มอบอำนาจในการดำเนินการทางวินัยให้แก่บุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินการแทนหรือกรณีรักษาราชการแทนให้ระบุฐานะให้ชัดเจนด้วย (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๓) โดยแบ่งเป็น ๓ กรณี ดังต่อไปนี้

◆ **กรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน** ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

<p>(ลงชื่อ)</p> <p>นาย ก. รองอธิบดี รักษาราชการแทน อธิบดีกรม.....</p>

◆ **กรณีได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน** ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

<p>(ลงชื่อ)</p> <p>นาย ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรม.....</p>

หมายเหตุ ใช้ในกรณีอธิบดีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการส่วนกลางที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในส่วนภูมิภาค หรือดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการส่วนภูมิภาค ระดับอำนาจการต้น

◆ กรณีมอบหมายให้ปฏิบัติแทน ตามมาตรา ๙๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้ใช้ข้อความ ดังนี้

<p>(ลงชื่อ)</p> <p>นาย ข.</p> <p>รองอธิบดี</p> <p>ปฏิบัติแทน อธิบดีกรม.....</p>

❖ แบบ ดว. ๗/๒ เรื่อง ลงโทษ.....(ภาคทัณฑ์ /ตัดเงินเดือน /ลดเงินเดือน).....

แบบ ดว. ๗/๒ ใช้สำหรับการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน กรณีผลการสอบสวนทางวินัยรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และเห็นควรลงโทษโดยแบ่งเป็น ๔ กรณี ได้แก่

๑) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๓) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และ อ.ก.พ. สามัญ ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๔) กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง (วินัยอย่างไม่ร้ายแรง) ตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๒ มีสาระสำคัญดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกลงโทษ

แบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง สังกัด และเงินเดือนของผู้ถูกลงโทษทางวินัยเหมือนกับแบบ ดว. ๗/๑

ส่วนที่สอง เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาและฐานความผิดทางวินัยโดยให้ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใดและถ้ากระทำความผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี และถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรมหรือต่างกระทรวง ตามมาตรา ๙๔ ให้ระบุด้วย โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น เช่นเดียวกับแบบ ดว. ๗/๑

ข้อสังเกต

๑) ถ้ามีพฤติการณ์อันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุด้วยว่า “ถือเป็นการกระทำความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒) เช่น

...ได้กระทำความผิดวินัยในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยนาย ก...ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมคุมประพฤติ...พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และถือเป็นการกระทำความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง....

๒) ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่บทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ จะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ไม่อาจลงโทษตามกฎหมายนั้น (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๓)

ส่วนที่สาม เป็นผลการพิจารณา โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

◆ กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณา ให้ใช้
ข้อความ ดังนี้

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด
โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด).....พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....ตามมาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษ.....(สถานโทษใด
อัตราโทษใด).....

◆ กรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณา ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็น
สาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด^๒).....พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....ตามมาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....
ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....เมื่อวันที่.....ได้พิจารณามิมีมติให้ลงโทษ.....(สถานโทษใด
อัตราโทษใด).....

ข้อสังเกต นอกจากต้องระบุสถานโทษที่จะลงโทษแก่ผู้กระทำผิดแล้ว ถ้ามีเหตุอันควร
ลดหย่อนโทษที่ใช้ประกอบการพิจารณาลดโทษก็ให้ระบุด้วย (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๔)
เช่น ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน หรือเป็นผู้มีความประพฤติดีและรับราชการมาเป็นระยะเวลานาน
 เป็นต้น

ย่อหน้าที่ ๒ บทอาศัยอำนาจและการสั่งลงโทษ

เป็นการระบุนฐานอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องในการออกคำสั่ง ทั้งนี้ ให้เลือกใช้มาตราหรือข้อกำหนดของกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องกับกรณีของเรื่อง และถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุนมาตรา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แทรกไปกับมาตราหรือข้อกำหนดข้างต้นด้วย (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๕)

สำหรับการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงซึ่งมีโทษ ๓ สถาน นั้น ให้เลือกใช้ข้อความให้ตรงกับกรณีของโทษ ดังนี้

◆ กรณีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

ภาคทัณฑ์(ชื่อ)..... ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

◆ กรณีสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

ตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท ^๖ เป็นเวลา.....เดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
--

◆ กรณีสั่งลงโทษลดเงินเดือน ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

ลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท ^๖ และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
--

ข้อสังเกต กรณีลงโทษตัดเงินเดือนและลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลด มีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง ตามข้อ ๖๗ วรรคท้าย ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๖) เช่น ถ้าจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดเงินเดือนคิดได้เป็นเงินจำนวน ๕๐๙ บาท ให้ปัดเศษ ๙ บาท ทิ้ง คงเหลือเงินที่จะต้องตัดหรือลดเงินเดือนเป็นเงินจำนวน ๕๐๐ บาท ถ้วน

ย่อหน้าที่ ๓ การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

เป็นการระบุสิทธิในการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยสามารถอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. ได้ โดยให้ระบุสิทธิในการอุทธรณ์ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

❖ แบบ ดว. ๗/๓ เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....

แบบ ดว. ๗/๓ ใช้สำหรับการลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการกรณีผลการสอบสวนทางวินัยรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และ อ.ก.พ. สามัญ ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๒) กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง (วินัยอย่างร้ายแรง) ตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๓ ในย่อหน้าที่ ๑ ถึงย่อหน้าที่ ๓ มีสาระสำคัญคล้ายกับแบบ ดว. ๗/๒ แต่มีสาระสำคัญเพิ่มเติม ดังนี้

๑) ในย่อหน้าที่ ๒ ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุมাত্রา ๙๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๕ (๑) / (๒) / (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แทรกไปกับการระบุมูลฐานอำนาจตามกฎหมายและกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องด้วย (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๕)

๒) ในย่อหน้าที่ ๓ วันที่คำสั่งมีผล ให้ระบุมูลฐานออกจากราชการให้เป็นไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๖)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๖

❖ **แบบ ดว. ๗/๔ เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ในกรณีที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง**

แบบ ดว. ๗/๔ ใช้สำหรับการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ กรณีที่มีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และผลการสอบสวนรับฟังได้ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และ อ.ก.พ. สามัญ ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๒) กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง (วินัยอย่างร้ายแรง) ตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๔ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ การอ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก เป็นการอ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยระบุข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกสั่งและเรื่องที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..สั่ง ณ วันที่..... ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือน สามัญตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....เพื่อรอฟังผลการสอบสวน พิจารณากรณีที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง..... ตามคำสั่ง..... ^๓ ที่...../๒๕... สั่ง ณ วันที่..... โดยให้.....(พักราชการ/ออกจาก ราชการไว้ก่อน).....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

ส่วนที่สอง เป็นการอ้างถึงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยระบุเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเลขที่คำสั่ง (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๓)

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท.....(พักราชการ/ออกจากราชการ ไว้ก่อน).....เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณากรณีที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....ตามคำสั่ง..... ^๓ ที่...../๒๕... สั่ง ณ วันที่โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

ข้อสังเกต การที่แบบคำสั่งนี้ให้อ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน รวมถึงเรื่องที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตรวจสอบว่าเรื่องที่ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการนั้น เป็นเรื่องเดียวกันกับเรื่องที่ได้มีการสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนไม่ใช่เรื่องอื่น

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณาของ อ.ก.พ. สามัญ

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....ในการประชุมครั้งที่...../๒๕... เมื่อวันที่.....
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(ชื่อ).....ได้กระทำผิดวินัยในกรณี(ระบุกรณีกระทำผิดโดยแสดงข้อเท็จจริง
อันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด^๔).....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน^๕.....
ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ลงโทษ...(ปลด/ไล่อ)...
ออกจากราชการ

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่งลงโทษ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๗ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๑^๗
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๘ (...) ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๐ (๓)
ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ... ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวินัยออกจาก
ราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงสั่งลงโทษ.....(ปลด/ไล่อ).....(ชื่อ).....ออกจาก
ราชการ

ข้อสังเกต กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุมตรา ๙๕ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๕ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แทรกไปกับการระบุมตราอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ.
ที่เกี่ยวข้องด้วย (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๗)

ย่อหน้าที่ ๔ การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเหมือนกับแบบคำสั่ง ดว. ๗/๒

❖ แบบ ดว. ๗/๕ เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/
ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... ในกรณีที่ถูกล่วงฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำ
ความผิดอาญา

แบบ ดว. ๗/๕ ใช้สำหรับการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ กรณีที่มี
คำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีถูกล่วงฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำ
ความผิดอาญา และผลของคดีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก
ที่ไม่ใช่โทษที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๕ มีสาระสำคัญคล้ายกับแบบ ดว. ๗/๔ แต่มีส่วนแตกต่างกัน
ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณาของ อ.ก.พ. สามัญ

เป็นการระบุนายละเอียดตามคำพิพากษา โดยให้ระบุตั้งแต่ชื่อของศาลที่มี
คำพิพากษา หมายเลขคดีดำ หมายเลขคดีแดง และสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความ
ผิดอาญาในกรณีใด อย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณีที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุด
รวมถึงโทษที่ได้รับตามคำพิพากษาด้วย

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่...../๒๕... เมื่อวันที่.....
พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดอาญา ในกรณี.....(สรุปแสดงข้อเท็จจริงอันเป็น
สาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณีที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึง
ที่สุด).....และศาล...(ชื่อศาล)...มีคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีหมายเลขดำที่.....และหมายเลขแดงที่.....
ให้...(จำคุกเป็นเวลา...../รับโทษที่หนักกว่าจำคุก)... ฐาน....(ไม่ใช่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิด
อาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่า
โทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ตามมาตรา ๘๕ (๖)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ
๖๕ (๒) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงมีมติให้ลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก^๓)....

ข้อสังเกต แบบ ดว. ๗/๕ เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๖๕ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนั้น ในการสั่งลงโทษจึงต้องระบุมাত্রา ๙๕ วรรคสอง และข้อ ๖๕ (๒) ไว้ในบทอาศัยอำนาจด้วย

❖ แบบ ดว. ๗/๖ เรื่อง ลงโทษกรณีคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

แบบ ดว. ๗/๖ ใช้สำหรับการลงโทษกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และแจ้งมติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีคำสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๖ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกลงโทษ

แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง สังกัด และเงินเดือนของผู้ถูกลงโทษทางวินัย หากผู้ถูกลงโทษพ้นจากราชการไปแล้ว ให้ใช้คำว่า "เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ" และตัดคำว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญ" ออก

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ /เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ ^๑)..... สังกัด..... ตำแหน่ง เลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้ถูกคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...ไต่สวนและมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่.....โดยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...มีมติ และให้ถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
--

ส่วนที่สอง เป็นการระบายรายละเอียดเกี่ยวกับความผิดทางวินัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานใด ตามมาตราใด และรายละเอียดเกี่ยวกับวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ /เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑)..... สังกัด..... ตำแหน่ง เลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้ถูกคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)... ไต่สวนและมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน..... ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่..... โดยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...มีมติ และให้ถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ...(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณาของ อ.ก.พ. สามัญ

เป็นการระบุงรณิกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ไต่สวนและมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้ากระทำผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรมหรือต่างกระทรวง ตามมาตรา ๙๔ ให้ระบุด้วย

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.)..... ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....เมื่อวันที่..... ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่คณะกรรมการ.....(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)..... มีคำวินิจฉัยว่า.....(ชื่อ)..... ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุงรณิกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด^๒)..... พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน^๓..... ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ลงโทษ(ปลดออก/ไล่ออก).....ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ...(ป.ป.ช/ป.ป.ท.)... มีมติชี้มูล

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่งลงโทษ

เป็นการระบุนอำนาจตามกฎหมาย ก.พ. และระเบียบ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง
ในการออกคำสั่งลงโทษ นอกจากนี้ยังต้องระบุนำตราแห่งกฎหมาย ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท. ที่บัญญัติให้
ผู้บังคับบัญชาลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล
ความผิดทางวินัยด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๗ วรรคสอง (และมาตรา ๑๐๐/๑^๕)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ...(มาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ /มาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.)...
ประกอบข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๐ (๓) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
และข้อ.....ของระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔
จึงสั่งลงโทษ.....(ปลด/ไล้).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ข้อสังเกต กรณีผู้ถูกลงโทษได้ออกจากราชการไปแล้ว ให้ระบุนำตรา ๑๐๐/๑
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในบทอาศัยอำนาจด้วย (ตามคำอธิบาย
ในหมายเหตุ ๔)

ย่อหน้าที่ ๔ การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด
มีกฎหมายเฉพาะกำหนดวิธีการอุทธรณ์คำสั่งไว้แตกต่างจากกรณีปกติ ในแบบคำสั่งนี้ จึงกำหนด
การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์เป็น ๒ กรณี ดังนี้

◆ **กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด ให้ใช้ข้อความ ดังนี้**

หากท่านจะฟ้องโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษ ตามมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือจะอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือ ยื่นโดยส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ การฟ้องคดีต่อศาลปกครอง หรือการอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.ค. จะต้องเลือกใช้สิทธิทางใดทางหนึ่งเท่านั้น

ข้อสังเกต การฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. จะต้องเลือกใช้สิทธิทางใดทางหนึ่งเท่านั้น

◆ **กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด ให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งโดยใช้**
ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

❖ แบบ ดว. ๗/๗ เรื่อง สั่งงดโทษ

แบบ ดว. ๗/๗ ใช้สำหรับการสั่งงดโทษกรณีที่ผลการสอบสวนทางวินัยรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ โดยเห็นควรให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน โดยแบ่งเป็น ๔ กรณี ได้แก่

๑) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ

๒) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ

๓) กรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และ อ.ก.พ. สามัญ ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ

๔) กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง (วินัยอย่างไม่ร้ายแรง) ตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๗ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกงดโทษ

แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง สังกัด และเงินเดือนของผู้ถูกลงโทษทางวินัย

ส่วนที่สอง เป็นการระบุพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำผิดวินัย โดยให้ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด และถ้ากระทำผิดวินัยหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรมหรือต่างกระทรวง ตามมาตรา ๙๔ ให้ระบุด้วย

ส่วนที่สาม เป็นส่วนของผลการพิจารณาสามารถแบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

◆ **กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณา** ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

ด้วย.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน..... ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑)..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด^๒)..... พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน^๓.....ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....จึงงดโทษภาคทัณฑ์โดยให้...(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน)...

◆ **กรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณา** ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

ด้วย.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน..... ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑)..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด^๒)..... พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน^๓.....ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....ในการประชุมครั้งที่.../๒๕... เมื่อวันที่.....ได้พิจารณาแล้วเห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....จึงมีมติงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้.....(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน).....

ย่อหน้าที่ ๒ บทอาศัยอำนาจ และการสั่งงดโทษ

เป็นการระบุนอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องในการออกคำสั่งงดโทษ ทั้งนี้ ให้เลือกใช้มาตราหรือข้อกำหนดของกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องกับกรณีของเรื่อง

ข้อสังเกต การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนให้ดำเนินการต่างหาก แยกจากคำสั่งนี้ (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๕)

(ตัวอย่าง)

หนังสือทัณฑ์บน

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....

ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....

สังกัด.....ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี.....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกรณี

กระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

ได้มีคำสั่งงดโทษ จึงขอทำทัณฑ์บนให้ไว้ต่อ.....ว่าข้าพเจ้าจะไม่กระทำผิด

เช่นนี้อีกและจะรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนทัณฑ์บน

ที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

ลงชื่อ.....ผู้ทำทัณฑ์บน

ลงชื่อ.....พยาน

ย่อหน้าที่ ๓ การแจ้งสิทธิร้องทุกข์

เป็นการระบุสิทธิในการร้องทุกข์ของผู้ถูกดทโทษตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งต้องเลือกให้ถูกต้องตรงกับกรณี โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

◆ กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง ให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์โดยใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

◆ กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง ให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์โดยใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองจังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

❖ **แบบ ดว. ๗/๘ เรื่อง สั่งงดโทษกรณีออกจากราชการไปแล้ว ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่**

แบบ ดว. ๗/๘ ใช้สำหรับการสั่งงดโทษกรณีดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี แต่ผลการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงไม่สามารถลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๗/๘ ในย่อหน้าที่ ๑ และย่อหน้าที่ ๒ จะมีสาระสำคัญ เหมือนกับแบบ ดว. ๗/๗ แต่มีส่วนที่ต่างกัน ในย่อหน้าที่ ๓ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๓ การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง

เนื่องจากผู้ถูกสั่งงดโทษไม่มีสภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว จึงไม่อาจ ใช้สิทธิร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ แต่คำสั่งงดโทษตามแบบ ดว. ๗/๘ ถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจโต้แย้งต่อไปได้ ดังนั้น จึงต้องระบุ สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่ง โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อ ผู้ทำคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

หมวด ๗

การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

แบบ ดว. ๘/๑ ถึง ดว. ๘/๑๔

แบบคำสั่งตามหมวดนี้ (แบบ ดว. ๘) เป็นแบบคำสั่งที่ใช้สำหรับการมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓ มติ ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ หรือขององค์กรตามกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ที่มีอำนาจพิจารณาและมีมติ วินิจฉัย หรือสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเดิมของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

แบบ ดว. ๘ มีจำนวน ๑๔ แบบ โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ การสั่งใหม่ จากโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง เป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง สถานอื่น/ไม่ร้ายแรง/งดโทษ/ยกโทษ

ดว. ๘/๑ เรื่อง สั่ง...(เพิ่มโทษปลดออกเป็นไล่ออก/ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก)...

ดว. ๘/๒ เรื่อง สั่งลดโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...เป็นโทษไม่ร้ายแรง

ดว. ๘/๓ เรื่อง สั่งให้ผู้ถูก...(ปลดออก/ไล่ออก)...กลับเข้ารับราชการ และงดโทษให้ตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม

ดว. ๘/๔ เรื่อง สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่/สั่งยุติเรื่อง ให้ผู้ถูก...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

ดว. ๘/๕ เรื่อง สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...และให้กลับเข้ารับราชการ

ดว. ๘/๖ เรื่อง สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

กลุ่มที่ ๒ การสั่งใหม่ จากโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรงสถานอื่น/งดโทษ/ยกโทษ

- ดว. ๘/๗ เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน)..... เป็น.....
ปลดออก/ไล่ออก)...
- ดว. ๘/๘ เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ...(ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์เป็นลดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือน)...
- ดว. ๘/๙ เรื่อง สั่งลดโทษ...(ลดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์/ลดเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์)...
- ดว. ๘/๑๐ เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษลดเงินเดือน
- ดว. ๘/๑๑ เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษตัดเงินเดือน
- ดว. ๘/๑๒ เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษ.....
(ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....
- ดว. ๘/๑๓ เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์
- ดว. ๘/๑๔ เรื่อง สั่งยกโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....

สาระสำคัญ

แบบ ดว. ๘/๑ ถึง ดว. ๘/๑๔ ได้กำหนดรูปแบบของคำสั่งให้มีสาระสำคัญในส่วนที่เหมือนกัน ดังต่อไปนี้

ย่อหน้าที่ ๑ อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิม

เป็นการอ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้สั่งลงโทษครั้งแรกก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง มติ ก.พ. คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือขององค์กรตามกฎหมายอื่น

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.สั่ง ณ วันที่.....
 ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
 เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
 ผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัย
 อย่างร้ายแรง ฐาน.....ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

ย่อหน้าที่ ๒ มติหรือคำวินิจฉัยที่ให้เปลี่ยนแปลงคำสั่ง

เป็นการอ้างถึงมติ อ.ก.พ. กระทรวง มติ ก.พ. คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือขององค์กร
 ตามกฎหมายอื่นแล้วแต่กรณี ที่ได้รับแจ้งให้เปลี่ยนแปลงคำสั่ง โดยแบบคำสั่งกำหนดให้ต้อง แสดง
 ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติหรือ
 คำวินิจฉัยด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกสั่งใหม่ได้ทราบถึงข้อเท็จจริง ข้อพิจารณา และเหตุผลในการ
 เปลี่ยนแปลงคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการโต้แย้งคำสั่งต่อไป รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการพิจารณา
 ของผู้มีอำนาจในลำดับต่อไปด้วย

บัดนี้ ได้รับแจ้ง...(มติของ อ.ก.พ. กระทรวง.....ตามมาตรา ๑๐๓/มติของ ก.พ.
 ตามมาตรา ๑๐๓/ตามมาตรา ๑๐๔/คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖/ขององค์กรตาม
 กฎหมายอื่น)...ให้...(เพิ่มโทษเป็นไล่ออก/ลดโทษเป็นปลดออก)... โดยเห็นว่า.....(แสดงข้อเท็จจริงอันเป็น
 สาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย).....

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่งใหม่

เป็นการระบุฐานอำนาจตามกฎหมาย กฎ และระเบียบ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องข้องในการ
 มีคำสั่งใหม่ โดยแบบคำสั่งได้กำหนดลำดับของการสั่งที่สำคัญเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ การสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม

ส่วนที่ ๒ การสั่งใหม่ให้เป็นไปตามมติหรือคำวินิจฉัย ทั้งนี้ ในกรณีผู้ที่จะถูกสั่งใหม่ได้ออกจากราชการไปแล้วเพราะถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามคำสั่งเดิม การจะสั่งใหม่เป็นลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ จะต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการก่อนมีคำสั่งใหม่ด้วย เว้นแต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว เช่น ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีอื่นไปก่อนแล้ว หรือพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ หากมีกรณีที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว เช่น การคืนเงินเดือนที่ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งเดิมให้แก่ผู้ถูกสั่งใหม่ ก็ให้ระบุวิธีการดังกล่าวด้วย

<p>ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖/และมาตรา ๑๐๕).... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ...ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑ และให้ลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ</p> <p>ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันออกจากราชการตามคำสั่งลงโทษเดิม^๒</p>

ย่อหน้าที่ ๔ การแจ้งสิทธิอุทธรณ์ร้องทุกข์ หรือฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

เป็นการระบุสิทธิในการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ หรือฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งต้องเลือกให้ถูกต้องตรงกับกรณีการสั่งใหม่ ส่วนที่ไม่ใช่ให้ตัดออก เช่น

◆ **การแจ้งสิทธิอุทธรณ์** ใช้สำหรับกรณีคำสั่งใหม่เป็นการสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง หรือมติ ก.พ. โดยให้ระบุข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

◆ **การแจ้งสิทธิร้องทุกข์** ใช้สำหรับกรณีคำสั่งใหม่เป็นการสั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง ให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์โดยใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อ**ปลัดกระทรวง**ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง ให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์โดยใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึง**ประธาน ก.พ.ค.** โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

◆ การแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ใช้สำหรับกรณีคำสั่งใหม่เป็นการสั่งเพิ่มโทษลดโทษ หรืองดโทษ ตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. โดยให้ระบุข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

หมายเหตุ เนื่องจากแบบ ดว. ๘ นี้ เป็นแบบการออกคำสั่งใหม่ที่ต้องยกเลิกคำสั่งเดิม ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน แบบ ดว. ๘ ทุกแบบคำสั่ง จึงกำหนดให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๑)

เช่น

คำสั่งนี้ยกเลิก
โดยคำสั่ง.....
ที่...../.....
ลงวันที่.....

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นไปในแนวทางเดียวกันควรทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกคำสั่งในหน้าแรกด้านบนของคำสั่งลงโทษเดิม เช่น

คำสั่งนัยกเล็ก

โดยคำสั่งกรรมการปกครอง

ที่ ๙๘/๒๕๖๓

ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓

คำสั่งกรรมการปกครอง

ที่ ๑๒๓/๒๕๖๒

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย นาย ก. เลขประจำตัวประชาชน ๑ ๒๓๔๕ ๖๗๘๙๐ ๑๒ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนิติกรปฏิบัติกร สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตำแหน่งเลขที่ ๑๒๓๔ เงินเดือน ๑๕,๑๕๐ บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณีที นาย ก. ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเนื่องจากป่วยในระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่เมื่อกลับมาปฏิบัติราชการ นาย ก. ไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชา พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

อนึ่ง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (๑๐) และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๗ (๑) ข้อ ๖๘ และข้อ ๗๐ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ก.

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ข.

(นาย ข.)

อธิบดีกรมการปกครอง

อนึ่ง การสั่งใหม่ตามแบบ ดว. ๘ นี้ ใช้สำหรับการสั่งใหม่เป็นการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ เท่านั้น ไม่รวมการสั่งใหม่เป็นการลงโทษ เช่น หากคำสั่งเดิมเป็นคำสั่ง งดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน หรือคำสั่งยุติเรื่อง เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติให้ลงโทษ การลงโทษใหม่ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ดังกล่าว จะต้องนำรูปแบบและวิธีการออกคำสั่งตามแบบ ดว. ๗ และ ดว. ๘ มาปรับใช้ร่วมกัน โดยให้ ดำเนินการ ดังนี้ (๑) อ้างถึงคำสั่งเดิมก่อนมีการลงโทษ (๒) อ้างมติ อ.ก.พ. กระทรวง หรือมติ ก.พ. โดยระบุสาระสำคัญโดยสรุป และ (๓) สั่งยกเลิกคำสั่งเดิม และมีคำสั่งใหม่ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง หรือมติ ก.พ. แล้วแต่กรณี โดยรายละเอียดเนื้อหาของคำสั่งใหม่จะมีลักษณะเหมือนการสั่งครั้งแรก ตามแบบ ดว. ๗ สำหรับการแจ้งสิทธิโต้แย้งคำสั่งลงโทษให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. ตามแบบ ดว. ๗

สำหรับการลงโทษใหม่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด ในเรื่องที่ยุติบังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งไปแล้ว การลงโทษใหม่ในสถานโทษที่หนักขึ้น หรือการลงโทษใหม่ในฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ ป.ป.ท. ให้นำวิธีการเพิ่มโทษตามแบบ ดว. ๘ นี้ มาปรับใช้โดยอนุโลมเช่นกัน

คำอธิบาย

**กลุ่มที่ ๑ การสั่งใหม่ จากโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
เป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงสถานอื่น / ไม่ร้ายแรง / งดโทษ / ยกโทษ
(แบบ ดว. ๘/๑ ถึง ดว. ๘/๖)**

❖ แบบ ดว. ๘/๑ เรื่อง สั่ง...(เพิ่มโทษปลดออกเป็นไล่ออก/ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก)...

แบบ ดว. ๘/๑ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษเป็นไล่ออกหรือลดโทษเป็นปลดออกแล้วแต่กรณี จึงเป็นแบบคำสั่งเดียวในกลุ่มที่ ๑ ที่เปลี่ยนแปลงสถานโทษในระดับโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ด้วยกัน ดังนั้น จึงมีข้อความระบุวันที่คำสั่งมีผลซึ่งเป็นวันออกจากราชการตามคำสั่งลงโทษเดิมไว้ก่อนที่จะมีการแจ้งสิทธิอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) มาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๑๖/และมาตรา ๑๐๕).... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๕ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ..... ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....^๑ และให้ลงโทษ.....(ปลด/ไล้).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันออกจากราชการตามคำสั่งลงโทษเดิม^๒

❖ **แบบ ดว. ๘/๒ เรื่อง สั่งลงโทษ...(ปลดออก/ไล้)....เป็นโทษไม่ร้ายแรง**

แบบ ดว. ๘/๒ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล้ และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนแล้วแต่กรณี

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๘/๒ เป็นการสั่งให้ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว เนื่องจากถูกลงโทษปลดออกหรือไล้จากราชการกลับมารับโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมติหรือคำวินิจฉัย จึงมีลำดับในการสั่งใหม่ ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมที่สั่งลงโทษปลดออกหรือไล้จากราชการ
๒. สั่งให้กลับเข้ารับราชการ ตามข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ข้อ ๒ ของแบบ ดว. ๘/๒

ดังนี้

๒. ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....กลับเข้ารับราชการในตำแหน่ง^๓ ประเภท.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท **ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๔**

ข้อสังเกต

- การสั่งให้กลับต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนดที่ผู้ถูกลงโทษมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒)

- สำหรับข้อความที่ระบุว่า “**ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป**” หมายถึงให้ระบุวันที่ผู้ถูกลงโทษจะกลับเข้ารับราชการ ซึ่งวันที่ระบุจะต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่งใหม่ กล่าวคือเพื่อให้ตรงกับข้อเท็จจริงโดยในบางกรณีอาจจะบุหลังจากวันที่ออกคำสั่งใหม่ได้ (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๔)

ทั้งนี้ ข้อความในส่วนนี้เป็นการระบุให้ทราบถึงวันที่ผู้ถูกสั่งได้กลับเข้ารับราชการเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับสถานสภาพการเป็นข้าราชการของผู้ถูกสั่งที่ต้องถือว่ามียู่ตลอดเวลา นับแต่ยกเลิกคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการแล้ว

๓. สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ให้เป็นไปตามมติหรือคำวินิจฉัย

๔. ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ซึ่งตามแบบ ดว. ๘/๒ เมื่อคำสั่งลงโทษเดิมถูกยกเลิกแล้ว จึงกำหนดให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างที่ผู้ถูกลงโทษไม่ได้รับเนื่องจากถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก โดยให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

❖ แบบ ดว. ๘/๓ เรื่องสั่งให้ผู้ถูก...(ปลดออก/ไล่ออก)...กลับเข้ารับราชการ และงดโทษให้ ตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม

แบบ ดว. ๘/๓ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยว่าเห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จึงให้งดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน แล้วแต่กรณี

สาระสำคัญ การมีคำสั่งใหม่ตามแบบ ดว. ๘/๓ มีลักษณะเดียวกันกับแบบ ดว. ๘/๒ การสั่งใหม่ให้เป็นไปตามมติหรือคำวินิจฉัยจึงมีลำดับเช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากแบบ ดว. ๘/๓ เป็นการสั่งคดีโทษภาคทัณฑ์ซึ่งไม่ใช่การสั่งลงโทษทางวินัย การแจ้งสิทธิในการโต้แย้งคำสั่งจึงกำหนดเป็น ๓ กรณี ตามข้อความในแบบ ดว. ๘/๓ ย่อหน้าที่ ๔ ดังนี้

๑. กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง ให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์ โดยใช้ข้อความว่า

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีหรือ ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง ให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์ โดยใช้ข้อความว่า

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อ พนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่อง ร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้แจ้งสิทธิฟ้องศาลโดยใช้ข้อความว่า

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

❖ แบบ ดว. ๘/๔ เรื่อง สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่/สั่งยุติเรื่อง ให้ผู้ถูก...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

แบบ ดว. ๘/๔ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน) หรือให้งดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่กรณี แต่ไม่สามารถมีคำสั่งใหม่ได้ เนื่องจากผู้ถูกลงโทษได้ออกจากราชการไปแล้วและมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ เช่น ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีอื่นไปก่อนแล้ว หรือพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นต้น จึงสั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ หรือไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากผู้ถูกสั่งถึงแก่ความตาย จึงสั่งยุติเรื่อง

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๘/๔ ได้กำหนดเหตุที่ไม่อาจสั่งให้ผู้ถูกลงโทษกลับเข้ารับราชการ เป็น ๔ กรณี ดังนี้

๑. ผู้ถูกลงโทษพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อยู่ก่อนมีคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งงดโทษโดยใช้ข้อความ ดังนี้

ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕... อยู่ก่อนมีคำสั่งลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง จึงให้งดโทษ..... (ชื่อ).....
ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

๒. เมื่อถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกแล้วต่อมาผู้ถูกลงโทษมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ก่อนมีคำสั่งใหม่ ให้สั่งงดโทษโดยใช้ข้อความ ดังนี้

หลังจากถูกลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง ผู้นี้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕.. เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าวมีผลให้ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕.. ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้ จึงให้งดโทษ..... (ชื่อ)..... ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

๓. ผู้ถูกลงโทษถึงแก่ความตายก่อนมีคำสั่งใหม่ ให้สั่งยุติเรื่องโดยใช้ข้อความว่า

ผู้นี้ได้ถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่.....ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้ จึงให้ยุติเรื่อง.....(ชื่อ).....

๔. ผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนมีคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก เช่น ลาออกจากราชการ หรือได้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีอื่นไปแล้ว เป็นต้น ให้สั่งงดโทษโดยใช้ข้อความ ดังนี้

ผู้นี้เป็นผู้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนแล้ว โดย.....(ระบุเหตุ๒)..... ตั้งแต่วันที่.....จึงงดโทษให้..... (ชื่อ).....ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

เมื่อคำสั่งใหม่เป็นการสั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ ซึ่งไม่ใช่การลงโทษทางวินัย การแจ้งสิทธิในการโต้แย้งคำสั่งใหม่จึงไม่สามารถแจ้งสิทธิร้องทุกข์ได้ เนื่องจากการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ร้องทุกข์จะต้องมีสถานภาพเป็นข้าราชการเท่านั้น ดังนั้น แบบ ดว. ๘/๔ จึงกำหนดให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี ดังนี้

◆ กรณีเป็นการสั่งตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง/ก.พ. ให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง โดยใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่ง โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้ทำคำสั่ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

◆ กรณีเป็นการสั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้แจ้งสิทธิฟ้องศาลโดยใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลหรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

❖ แบบ ดว. ๘/๕ เรื่อง สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...และให้กลับเข้ารับราชการ

แบบ ดว. ๘/๕ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ยกโทษ และสั่งให้ผู้ถูกลงโทษกลับเข้ารับราชการ

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๘/๕ เป็นการสั่งยกโทษตามมติหรือคำวินิจฉัยให้แก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วเนื่องจากถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก จึงมีลำดับในการสั่งใหม่ ดังนี้

๑. ยกโทษให้ผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกพ้นจากการเป็นผู้กระทำผิดวินัย
๒. ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมที่สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
๓. สั่งให้กลับเข้ารับราชการ

๔. ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ซึ่งตามแบบ ดว. ๘/๕ เมื่อคำสั่งลงโทษเดิมถูกยกเลิกไปแล้ว จึงกำหนดให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างที่ผู้ถูกลงโทษไม่ได้รับเนื่องจากถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก โดยให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อสังเกต การสั่งยกโทษโดยให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมไม่ว่าจะเป็นกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ (แบบ ดว. ๘/๕) หรือกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ (แบบ ดว. ๘/๖) ก็ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อนและพ้นจากการเป็นผู้กระทำผิดวินัย ดังนั้น แบบ ดว. ๘ ที่เป็นการสั่งยกโทษจึงไม่ได้กำหนดให้แจ้งสิทธิในการโต้แย้งคำสั่งใหม่ เนื่องจากการยกโทษไม่ได้กระทบสิทธิใด ๆ ของผู้ที่ถูกยกโทษ

❖ แบบ ดว. ๘/๖ เรื่อง สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

แบบ ดว. ๘/๖ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ยกโทษ แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้ผู้ถูกลงโทษกลับเข้ารับราชการได้

สาระสำคัญ การมีคำสั่งใหม่ตามแบบ ดว. ๘/๖ มีลักษณะเดียวกันกับแบบ ดว. ๘/๕ การสั่งใหม่ให้เป็นไปตามมติหรือคำวินิจฉัยจึงมีลำดับเช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากผู้ถูกลงโทษไม่อาจกลับเข้ารับราชการได้ตามเหตุเช่นเดียวกันกับการสั่งลงโทษตามแบบ ดว. ๘/๔ การสั่งใหม่ตามแบบ ดว. ๘/๖ นี้ จึงไม่ต้องสั่งให้ผู้ถูกลงโทษกลับเข้ารับราชการ แต่ให้ระบุเหตุให้ตรงกับกรณีที่ไม่อาจสั่งให้ผู้ถูกลงโทษกลับเข้ารับราชการ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับ แบบ ดว. ๘/๔ ด้วย แต่เนื่องจากแบบ ดว. ๘/๖ นี้เป็นการสั่งยกโทษ จึงไม่ต้องอ้างบทอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างใด

กลุ่มที่ ๒ การสั่งใหม่ จากโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
เป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง / ไม่ร้ายแรงสถานอื่น / งดโทษ / ยกโทษ
(แบบ ดว. ๘/๗ ถึง ดว. ๘/๑๔)

❖ **แบบ ดว. ๘/๗ เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....**
เป็น...(ปลดออก/ไล่ออก)...

แบบ ดว. ๘/๗ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออก แล้วแต่กรณี

สาระสำคัญ ในกรณีที่คำสั่งใหม่เป็นการเพิ่มโทษจากตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน เป็นปลดออกหรือไล่ออก แบบ ดว. ๘/๗ กำหนดให้เพิ่มข้อความในย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่งใหม่ ดังนี้

๑. ให้เพิ่มข้อ ๗๗ (๓) (ข) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในกรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน เป็นปลดออกหรือไล่ออก เท่านั้น (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๑) โดยให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...)(มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๕/ มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕/มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖/และมาตรา ๑๐๕)... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๔ และข้อ ๗๗ (๓) (ข)^๑ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อ.... ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงสั่ง ดังนี้

๒. กรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน จำนวนเงินเดือนที่ต้องระบุดตามข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ข้อ ๒ ของแบบ ดว. ๘/๗ จะต้องเป็นเงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๓)

เช่น เมื่อครั้งถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนตามคำสั่งลงโทษเดิม ได้รับเงินเดือน ๑๗,๕๐๐ บาท และถูกงดการเลื่อนเงินเดือนตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนในรอบที่ถูกลงโทษ ต่อมาอีก ๒ ปี ได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออก ซึ่งการที่จะออกคำสั่งใหม่เพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออกนั้น จะต้องยกเลิกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนเดิม เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมแล้วย่อมมีผลทำให้ผู้นี้ไม่เคยถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนมาก่อน และจะงดการเลื่อนเงินเดือนไม่ได้ ดังนั้น เงินเดือนในคำสั่งจึงต้องปรับใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน ซึ่งหากเงินเดือนปรับใหม่แล้วคำนวณได้เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาทให้นำเงินเดือนที่ปรับใหม่ไประบุในข้อ ๒ ของแบบ ดว. ๘/๗ ดังนี้

๒. ลงโทษ...(ปลด/ไล่).....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน ๑๘,๐๐๐ บาท ออกจากราชการ
--

๓. ให้เพิ่มข้อความเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดคืนให้แก่ผู้ถูกลงโทษ เนื่องจากคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนได้ถูกยกเลิกไปโดยคำสั่งใหม่นี้แล้ว

๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป

❖ แบบ ดว. ๘/๘ เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ...(ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์เป็นลดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือน)...

แบบ ดว. ๘/๘ แบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑. กรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษเป็นตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน แล้วแต่กรณี

๒. กรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษตัดเงินเดือนและต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษเป็นลดเงินเดือน

สาระสำคัญ ในส่วนของการสั่งใหม่หลังจากอ้างบทอาศัยอำนาจแล้ว การระบุเงินเดือนตามข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ข้อ ๒ ของแบบ ดว. ๘/๘ จะมี ๒ แบบ ดังนี้

๑. กรณีเพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน จำนวนเงินเดือนที่จะต้องระบุ คือ เงินเดือนปัจจุบัน

๒. กรณีเพิ่มโทษจากตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือน จำนวนเงินเดือนที่จะต้องระบุจะต้องเป็นเงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒) เช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๘/๗

๒. ลงโทษ...(ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....(ชื่อ).....ตำแหน่ง..... (ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ^๒ ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาทที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม.....(เป็นจำนวนเงินที่ตัด เดือนละ.....บาท เป็นเวลา.....เดือน/เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือนบาท ^๓).....

สำหรับการคิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะต้องตัดหรือลด ให้คิดคำนวณจากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม เมื่อคำนวณได้แล้วให้นำมาตัดหรือลดจากเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบัน หรือเงินเดือนที่มีการปรับใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน ในกรณีที่ต้องปรับเงินเดือนใหม่ เช่น เมื่อครั้งถูกลงโทษตัดเงินเดือนตามคำสั่งลงโทษเดิม ได้รับเงินเดือน ๑๗,๕๐๐ บาท และถูกงดการเลื่อนเงินเดือนตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนในรอบที่ถูกลงโทษ ต่อมาอีก ๒ ปี ได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษเป็นลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ซึ่งการที่จะออกคำสั่งใหม่เพิ่มโทษเป็นลดเงินเดือนนั้น จะต้องยกเลิกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเดิม เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมแล้วย่อมมีผลทำให้ผู้นี้ไม่เคยถูกลงโทษตัดเงินเดือนมาก่อน และจะงดการเลื่อนเงินเดือนไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องปรับเงินเดือนใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน หากเงินเดือนที่ปรับใหม่แล้วคิดเป็นเงิน ๑๙,๐๐๐ บาท ในการคำนวณเพื่อลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ให้คิดคำนวณจากเงินเดือน ๑๗,๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินเดือนในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม คือ โทษตัดเงินเดือน โดยคิดเป็นเงิน ๓๕๐ บาท หลังจากนั้น

ให้นำไปลดจากอัตราเงินเดือนที่ปรับใหม่แล้วคือ ๑๙,๐๐๐ บาท ก็จะได้รับเงินเดือนหลังจากที่ลดเงินเดือนร้อยละ ๒ แล้ว เป็นเงิน ๑๘,๖๕๐ บาท

๒. ลงโทษลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน ๑๙,๐๐๐ บาท ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือน ๑๙,๐๐๐ บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม เป็นจำนวนเงินที่ลด ๓๘๐ บาท และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน ๑๘,๖๕๐ บาท

ส่วนข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ข้อ ๓ ของแบบ ดว. ๘/๘ ใช้สำหรับกรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือนเป็นลดเงินเดือน จึงกำหนดให้เบิกจ่ายเงินเดือนที่ได้ตัดไว้ตามคำสั่งแรกคืนให้แก่ผู้ถูกลงโทษ เนื่องจากคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนได้ถูกยกเลิกไปโดยคำสั่งใหม่นี้แล้ว

๓. เงินเดือนที่ได้ตัดไปแล้วตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....
ต่อไป

❖ แบบ ดว. ๘/๘ เรื่อง สั่งลงโทษ...(ลดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์/ลดเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์)...

แบบ ดว. ๘/๘ แบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑. กรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษลดเงินเดือนและต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์หรือตัดเงินเดือน แล้วแต่กรณี

๒. กรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษตัดเงินเดือนและต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์

สาระสำคัญ มีลักษณะเช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๘/๘

❖ **แบบ ดว. ๘/๑๐ เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษลดเงินเดือน**

แบบ ดว. ๘/๑๐ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษลดเงินเดือน และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ลงโทษลดเงินเดือนโดยเพิ่มหรือลดอัตราของโทษลดเงินเดือน

สาระสำคัญ มีลักษณะเช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๘/๘ สำหรับอัตราโทษของโทษลดเงินเดือน หมายถึง อัตราร้อยละ ๒ หรือ ๔ โดยให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะลดจากเงินเดือนที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิมแล้วนำไปลดเงินเดือนปัจจุบันที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน

❖ **แบบ ดว. ๘/๑๑ เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษตัดเงินเดือน**

แบบ ดว. ๘/๑๑ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษตัดเงินเดือน และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ลงโทษตัดเงินเดือนโดยเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือน หรือเพิ่มหรือลดจำนวนเดือนของโทษตัดเงินเดือน

สาระสำคัญ มีลักษณะเช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๘/๘ สำหรับอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือน หมายถึง อัตราร้อยละ ๒ หรือ ๔ และหมายถึงจำนวนเดือนที่จะตัดเงินเดือน โดยให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดจากเงินเดือนที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิมแล้วนำไปตัดเงินเดือนปัจจุบันที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน

❖ **แบบ ดว. ๘/๑๒ เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษ..... (ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....**

แบบ ดว. ๘/๑๒ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยว่าเห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จึงสั่งงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน

สาระสำคัญ การระบุเงินเดือนและเบิกจ่ายเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไว้คืนให้แก่ผู้ถูกลงโทษ มีลักษณะเช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๘/๘ แต่คำสั่งลงโทษใหม่นี้ไม่ใช้การลงโทษทางวินัย การแจ้งสิทธิในการโต้แย้งคำสั่งใหม่ของแบบ ดว. ๘/๑๒ จึงแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. กำหนดให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวง หรือ ก.พ.ค. แล้วแต่กรณี

๒. กรณีผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กำหนดให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

❖ แบบ ดว. ๘/๑๓ เรื่อง สั่งลงโทษตามมาตรา ๙๖ วรรคสาม ให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

แบบ ดว. ๘/๑๓ ใช้สำหรับกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้งดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน

สาระสำคัญ จำนวนเงินเดือนที่ต้องระบุตามข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ข้อ ๒ ของแบบ ดว. ๘/๑๓ ให้ระบุเป็นจำนวนเงินเดือนปัจจุบัน เนื่องจากโทษภาคทัณฑ์เป็นโทษทางวินัยที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะถูกงดการเลื่อนเงินเดือนตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนจึงไม่มีการปรับเงินเดือนใหม่แต่อย่างใด

๒. งดโทษ.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท โดยให้...(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ ว่ากล่าวตักเตือน ^๓)...

❖ แบบ ดว. ๘/๑๔ เรื่อง สั่งยกโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...

แบบ ดว. ๘/๑๔ ใช้สำหรับกรณีที่ คำสั่งลงโทษเดิมเป็นการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน และต่อมาได้รับแจ้งมติหรือคำวินิจฉัยให้ยกโทษ

สาระสำคัญ การมีคำสั่งใหม่ (สั่งยกโทษ) ตามแบบ ดว. ๘/๑๔ มีลักษณะเดียวกันกับการมีคำสั่งใหม่ (สั่งยกโทษ) แบบ ดว. ๘/๕ ซึ่งเป็นแบบที่มีการลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมาก่อน ดังนั้น

การสั่งใหม่ให้เป็นไปตามมติหรือคำวินิจฉัยจึงมีลำดับการสั่งเช่นเดียวกัน เพียงแต่ไม่มีการสั่งให้กลับ
เข้ารับราชการตามแบบ ดว. ๘/๕ เท่านั้น เนื่องจากคำสั่งตามแบบ ดว. ๘/๑๔ นี้ ผู้ถูกสั่งลงโทษเดิม
ยังคงรับราชการ

สำหรับกรณียกโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนให้เบิกจ่ายเงินเดือนที่ได้ตัดหรือ
ลดไว้คืนให้แก่ผู้ถูกลงโทษด้วย เนื่องจากคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนได้ถูกยกเลิกไป
โดยคำสั่งใหม่แล้ว

หมวด ๘ ส่วนที่ ๑

คำสั่งให้พักราชการและคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

แบบ ดว. ๙/๑ ถึง ดว. ๙/๕

แบบคำสั่งตามหมวด ๘ ส่วนที่ ๑ นี้ (แบบ ดว. ๙) เป็นแบบคำสั่งสำหรับการสั่งให้พักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยแบ่งออกเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

๒. สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

แบบ ดว. ๙ มีจำนวน ๕ แบบ โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ การสั่งพักราชการ

ดว. ๙/๑ เรื่อง ให้พักราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

ดว. ๙/๒ เรื่อง ให้พักราชการ กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

กลุ่มที่ ๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ดว. ๙/๓ เรื่อง การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

ดว. ๙/๔ เรื่อง การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

กลุ่มที่ ๓ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ

ดว. ๙/๕ เรื่อง ให้ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ

คำอธิบาย

กลุ่มที่ ๑ การสั่งให้พักราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา (แบบ ดว. ๙/๑ ถึงแบบ ดว. ๙/๒)

❖ แบบ ดว. ๙/๑ เรื่อง ให้พักราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

แบบ ดว. ๙/๑ ใช้สำหรับการสั่งพักราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๙/๑ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกสั่งพักราชการ

แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง สังกัด เลขที่ตำแหน่ง และเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือน
สามัญตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่
.....เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้ง
กรรมการสอบสวนตามคำสั่ง^๑.....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....
(สรุปเรื่องที่ถูกลงตั้งกรรมการสอบสวนถ้ามีหลายเรื่องให้สรุปทุกเรื่อง).....และมีเหตุให้พักราชการ
คือ...(ระบุเหตุที่จะสั่งพักราชการ ตามข้อ ๓๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

ส่วนที่สอง เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน และเหตุแห่งการสั่งพักราชการตามข้อ ๗๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งต้องระบุเหตุแห่งการสั่งพักราชการให้ชัดเจน เช่น

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ ^๑).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง ^๒ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง ยักยอกเงินค่าธรรมเนียม ในการออกใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว และมีเหตุให้พักราชการ คือ หากให้คงอยู่ ในหน้าที่ราชการต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา และอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

ข้อสังเกต ถ้าถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน และมีเหตุให้พักราชการได้ทุกสำนวน ให้ระบุเรื่องและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทุกสำนวน (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒)

ย่อหน้าที่ ๒ บทอาศัยอำนาจและการสั่งพักราชการ

เป็นการระบุฐานอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องในการออกคำสั่งพักราชการ รวมถึงวันที่คำสั่งพักราชการมีผล ซึ่งการสั่งพักราชการต้องสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งเป็นต้นไปตามข้อ ๘๑ แต่ถ้ามีเหตุตามข้อ ๘๑ (๑) หรือ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็สามารถสั่งพักราชการย้อนหลังได้ เช่น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๘ และข้อ ๘๑ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....พักราชการ
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ต้องจำคุกโดยคำพิพากษา เป็นต้นไป

ย่อหน้าที่ ๓ การแจ้งสิทธิร้องทุกข์

เป็นการระบุสิทธิในการร้องทุกข์ของผู้ถูกสั่งพักราชการตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งต้องเลือกให้ถูกต้องตรงกับกรณี โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่าน หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

❖ แบบ ดว. ๙/๒ เรื่อง ให้พักราชการ กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา

แบบ ดว. ๙/๒ ใช้สำหรับการสั่งพักราชการ กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๙/๒ มีสาระสำคัญคล้ายกับแบบ ดว. ๙/๑ ทั้งในส่วนที่ต้องระบุเหตุแห่งการสั่งพักราชการตามข้อ ๗๘ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ บทอาศัยอำนาจและการสั่งพักราชการ วันที่คำสั่งพักราชการมีผล รวมทั้งการแจ้งสิทธิในการร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่มีส่วนที่แตกต่างกันดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกสั่งให้พักราชการ

แบบคำสั่งนี้เป็นการสั่งให้พักราชการในกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ดังนั้น ในการสั่งพักราชการจึงให้ระบุรายละเอียดที่ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาลหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา โดยให้สรุปเรื่องที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาอย่างสั้น ๆ เช่น

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน..... บาท มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาลอาญา คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๓๔/๒๕๖๔
ในเรื่องได้ร่วมกันกับนาย ก. และนาย ข. ชิงทรัพย์ (โทรศัพท์มือถือ) ของผู้อื่น และมีเหตุให้พักราชการ คือ
เป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาและได้ถูกควบคุมตัวเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม
๒๕๖๔ จนถึงปัจจุบัน

ข้อสังเกต ถ้ามีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาคดีอาญาหลายคดีและมีเหตุให้พักราชการ
ได้ทุกคดีให้ระบุทุกคดี (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒)

กลุ่มที่ ๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือ
ต้องหาว่ากระทำผิดอาญา (แบบ ดว. ๙/๓ ถึงแบบ ดว. ๙/๕)

❖ **แบบ ดว. ๙/๓ เรื่อง ให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน**

แบบ ดว. ๙/๓ ใช้สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๙/๓ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

แบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง สังกัด
เลขที่ตำแหน่ง และเงินเดือนของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือน สามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ*).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง ^๑ที่...../๒๕.. สังกัด ณ วันที่.....ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูกลง กรรมการสอบสวน ถ้ามีหลายเรื่องให้สรุปทุกเรื่อง).....และมีเหตุที่จะให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน คือ...(ระบุเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อ ๗๘ ประกอบข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)....
--

ส่วนที่สอง เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน และเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๗๘ ประกอบข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยต้องระบุเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ชัดเจน เช่น

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ ^๑).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง ^๒ที่...../๒๕.. สั ง ณ วันที่.....ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องที่ถูกตั้ง กรรมการสอบสวน ถ้ามีหลายเรื่องให้สรุปทุกเรื่อง).....และมีเหตุให้ออกจากราชการไว้ก่อน คือ หากให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา และอาจเกิดการเสียหาย แก่ราชการ
--

ข้อสังเกต ถ้าถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน และมีเหตุให้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ทุกสำนวน ให้ระบุเรื่องและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทุกสำนวน (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒)

ย่อหน้าที่ ๒ การพิจารณาของผู้บังคับบัญชา

เป็นการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ว่าการสอบสวนพิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

กรณีที่.....(ชื่อ).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการ สอบสวน นั้น พิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว สมควรให้ผู้นี้้ออกจากราชการ ไว้ก่อน
--

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เป็นการระบุฐานอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องในการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนรวมถึงวันที่คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีผล โดยการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งเป็นต้นไป แต่ถ้ามีเหตุตามข้อ ๘๑ (๑) หรือ (๒) ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว ก็ต้องสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดดังกล่าว เช่น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๗๘ ข้อ ๘๑ (๑) ข้อ ๘๓ และข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....ออกจากราชการไว้ก่อน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ต้องจำคุกตามคำพิพากษา เป็นต้นไป

ย่อหน้าที่ ๔ การแจ้งสิทธิร้องทุกข์

เป็นการระบุสิทธิในการร้องทุกข์ของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ซึ่งมีข้อความเช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๙/๑

❖ แบบ ดว. ๙/๔ เรื่อง ให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา

แบบ ดว. ๙/๔ ใช้สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๙/๔ มีสาระสำคัญคล้ายกับแบบ ดว. ๙/๓ ทั้งในส่วนที่ต้องระบุเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๗๘ ประกอบข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ วันที่คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีผล รวมทั้งการแจ้งสิทธิในการร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่มีส่วนที่แตกต่างกัน ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ ข้อมูลของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

แบบคำสั่งนี้เป็นการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ดังนั้น ในการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงให้ระบุรายละเอียดที่ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาลหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา โดยให้สรุปเรื่องที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอย่างสั้นๆ เช่น

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับฯ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาลอาญา คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๓๔/๒๕๖๔
ในเรื่องได้ร่วมกันกับนาย ก. และนาย ข. ชิงทรัพย์ (โทรศัพท์มือถือ) ของผู้อื่น และมีเหตุให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อน คือ เป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาและได้ถูกควบคุมเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน ตั้งแต่
วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จนถึงปัจจุบัน

ข้อสังเกต ถ้ามีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาคดีอาญาหลายคดีและมีเหตุให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนได้ทุกคดีให้ระบุทุกคดี (ตามคำอธิบายในหมายเหตุ ๒)

กลุ่มที่ ๓ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน แทนการสั่งพักราชการ (แบบ ดว. ๙/๕)

❖ แบบ ดว. ๙/๕ เรื่อง ให้ออกจากราชการไว้ก่อน แทนการสั่งพักราชการ

แบบ ดว. ๙/๕ ใช้สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ
โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีสั่งพักราชการในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูก
ตั้งกรรมการสอบสวน ต่อมาผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าการสอบสวน
พิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว และจะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

๒. กรณีการสั่งพักราชการในกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ต่อมาผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าการดำเนินคดีจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว และจะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ดังนั้น แบบคำสั่งนี้จึงต้องเลือกข้อความให้ถูกต้องตรงกับกรณีที่ทำเนิการด้วย

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๘/๕ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ อ่างถึงคำสั่งพักราชการเดิม

เป็นการอ้างถึงคำสั่งพักราชการเดิมก่อนที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามคำสั่งนี้ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งพักราชการในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕...สั่ง ณ วันที่..... ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง..... (ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท พักราชการ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนตามคำสั่งที่...../๒๕...สั่ง ณ วันที่.....โดยให้พักราชการ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป
--

๒. คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งพักราชการในกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิด อาญา

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕...สั่ง ณ วันที่..... ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง..... (ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท พักราชการ ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาล.....คดีหมายเลขดำที่...../ต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา โดยให้พักราชการ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป

ย่อหน้าที่ ๒ การพิจารณาของผู้บังคับบัญชา

เป็นการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ว่าการดำเนินการสอบสวนหรือพิจารณา หรือการดำเนินคดีที่ดำเนินการอยู่นั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ตามข้อ ๘๓ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งการพิจารณาดังกล่าว จะแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน

บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว สมควรให้.....(ชื่อ).....
ออกจากราชการไว้ก่อน

๒. กรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา

บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า การดำเนินคดีจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว สมควรให้.....(ชื่อ).....
ออกจากราชการไว้ก่อน

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการ สั่งพักราชการ

เป็นการระบุนอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องในการสั่งให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ โดยในส่วนของวันที่คำสั่งมีผลนั้นจะต้องสั่งให้มีผลย้อนหลังไป
ถึงวันที่มีคำสั่งพักราชการ ตามข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เช่น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ (...) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๘๓ และข้อ ๘๔ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

จึงสั่งให้.....(ชื่อ).....ออกจากราชการไว้ก่อน แทนการสั่งพักราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันสั่งพักราชการ เป็นต้นไป

ย่อหน้าที่ ๔ การแจ้งสิทธิร้องทุกข์

เป็นการแจ้งสิทธิร้องทุกข์ของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแทนการสั่งพักราชการ ตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ซึ่งมีข้อความเช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๙/๑

หมวด ๘ ส่วนที่ ๒

คำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี

แบบ ดว. ๑๐/๑ ถึง ดว. ๑๐/๓

แบบคำสั่งตามหมวด ๘ ส่วนที่ ๒ นี้ (แบบ ดว. ๑๐) เป็นแบบคำสั่งที่ใช้สำหรับการสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการและคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี กรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และได้สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือผลการพิจารณาคดีของศาลถึงที่สุดแล้วเห็นว่า ไม่ได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

แบบ ดว. ๑๐ มีจำนวน ๓ แบบ ดังนี้

๑) ดว. ๑๐/๑ เรื่อง ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่
ถูกตั้งกรรมการสอบสวนกลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)...และดำเนินการ
ตามมาตรา ๙๖

๒) ดว. ๑๐/๒ เรื่อง ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่
ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนกลับเข้า... (ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)...และสั่งยุติเรื่อง
ที่ถูกกล่าวหา

๓) ดว. ๑๐/๓ เรื่อง ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่....
(ถูกฟ้องคดีอาญา/ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา)....กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/
รับราชการ)...

คำอธิบาย

- ❖ แบบ ดว. ๑๐/๑ เรื่อง ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนกลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)...และดำเนินการตามมาตรา ๙๖

แบบ ดว. ๑๐/๑ ใช้สำหรับกรณีการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และดำเนินการลงโทษหรืองดโทษทางวินัยตามมาตรา ๙๖ ต่อไป

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๑๐/๑ มีสาระสำคัญดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ อ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เป็นการอ้างถึงคำสั่งเดิมของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่ได้สั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

<p>อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕...สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ...(พักราชการ/ออกจากราชการ ไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกล่าม اتهامวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งที่.../๒๕...สั่ง ณ วันที่.....ในเรื่อง..... โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)..... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป</p>
--

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณา

แบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง และกรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ดังนี้

๑. กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณา

บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีเมื่อครั้ง.....(ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ โดยสรุปว่า ขณะดำรงตำแหน่งใด ส่วนราชการใด กระทำการอย่างไร เมื่อใด เป็นกรณีความผิดฐานใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และควรได้รับโทษสถานโทษและอัตราโทษใด หรือควรงดโทษให้เพราะเหตุใด).....

๒. กรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณา

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....ในการประชุมครั้งที่..../๒๕....เมื่อวันที่..... พิจารณาและมีมติว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีเมื่อครั้ง.....(ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ โดยสรุปว่า ขณะดำรงตำแหน่งใด ส่วนราชการใด กระทำการอย่างไร เมื่อใด เป็นกรณีความผิดฐานใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และควรได้รับโทษสถานโทษและอัตราโทษใด หรือควรงดโทษให้เพราะเหตุใด).....

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่ง

เป็นการระบุนฐานอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืองดโทษ สำหรับการสั่งตามแบบ ดว. ๑๐/๑ มีลำดับการสั่ง ดังนี้

๑) สั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ โดยระบุวันที่ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการไว้ด้วย ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง ทั้งนี้ เป็นการระบุให้ทราบถึงวันที่ผู้ถูกสั่งได้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับสถานภาพการเป็นข้าราชการของผู้ถูกสั่งแต่อย่างใด

๑. ให้.....(ชื่อ).....กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)... ในตำแหน่ง^๒
ประเภท.....ระดับ.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓).....
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท
ทั้งนี้ ตั้งแต่..... เป็นต้นไป^๔

ข้อสังเกต

คำว่า "กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ" ใช้สำหรับกรณีสั่งพักราชการ เนื่องจากผู้ถูกสั่งพักราชการจะพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ไม่ได้พ้นจากการเป็นข้าราชการ ส่วนคำว่า "กลับเข้ารับราชการ" ใช้สำหรับกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เนื่องจากผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจะพ้นจากการเป็นข้าราชการทันที แม้เป็นการชั่วคราวก็ตาม

๒) สั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือสั่งงดโทษโดยให้เลิกใช้ให้ตรงกับกรณี ดังนี้

◆ กรณีลงโทษลดเงินเดือน ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

๒. ให้ลงโทษลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน
.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท^๕ และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท
ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

◆ กรณีลงโทษตัดเงินเดือน ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

๒. ให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน
.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท^๕ เป็นเวลา.....เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

◆ กรณีลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

๒. ให้ลงโทษภาคทัณฑ์(ชื่อ).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

◆ กรณีงดโทษ ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

๒. ให้งดโทษ.....(ชื่อ).....โดยให้....(ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ/ว่ากล่าวตักเตือน๖).....

๓) สั่งวิธีการเกี่ยวกับเงินเดือนระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อสังเกต เมื่อมีการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และผลการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ย่อมทำให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน แต่ให้จ่ายเมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ย่อหน้าที่ ๔ การแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

เป็นการระบุสิทธิในการโต้แย้งคำสั่งของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกงดโทษ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีสั่งลงโทษ ให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ.ค. ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. กรณีสั่งงดโทษ ให้แจ้งสิทธิร้องทุกข์ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่ง ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของท่านหรือยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังปลัดกระทรวงก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) กรณีหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือ
ต่อรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง ให้ใช้
ข้อความ ดังนี้

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค.
โดยยื่นต่อพนักงานผู้รับคำร้องทุกข์ที่สำนักงาน ก.พ. เลขที่ ๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือยื่นคำร้องทุกข์โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.พ.
ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัย
เรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

❖ แบบ ดว. ๑๐/๒ ให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกต้อง
กรรมการสอบสวน กลับเข้า... (ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/รับราชการ)...และสั่งยุติเรื่องที่ถูก
กล่าวหา

แบบ ดว. ๑๐/๒ ใช้สำหรับกรณีการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการ
ไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และสั่งยุติเรื่อง โดยแบบ ดว. ๑๐/๒ นี้
มีลักษณะคล้ายกับแบบ ดว. ๑๐/๑ ไม่ว่าจะเป็นการอ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการเดิม
การอ้างถึงผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาหรือของ อ.ก.พ. สามัญ และการสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติ
หน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ เพียงแต่แบบ ดว. ๑๐/๒ จะเป็นการสั่งยุติเรื่อง เนื่องจาก
ผลการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนไม่ได้กระทำความผิดวินัย
การอ้างบทอาศัยอำนาจจึงอ้างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยุติเรื่องเท่านั้น และไม่มีการแจ้งสิทธิ
ในการโต้แย้งคำสั่ง เนื่องจากเป็นคำสั่งที่ไม่กระทบสิทธิของผู้ถูกสั่งยุติเรื่อง

❖ แบบ ดว. ๑๐/๓ เรื่องให้ผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่
...(ถูกฟ้องคดีอาญา/ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา)...กลับเข้า...(ปฏิบัติหน้าที่
ราชการ/รับราชการ)...

แบบ ดว. ๑๐/๓ ใช้สำหรับกรณีการสั่งผู้ถูกให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการกรณี
ถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการเนื่องจาก
ผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้วไม่สามารถลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๑๐/๓ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ อ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เป็นการอ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีที่ถูกฟ้อง
คดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา จึงต้องเลือกข้อความให้ตรงกับกรณี

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕...สั่ง ณ วันที่..... ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่...(ถูกฟ้องคดีอาญา ต่อศาล.....คดีหมายเลขดำที่...../ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา).... โดยให้...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป
--

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณาคดีอาญา

เป็นการอ้างถึงผลการพิจารณาของคดีอาญา แบ่งเป็น ๓ กรณี ได้แก่

๑) กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก
แต่ศาลให้การกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษ หรือให้รับโทษอย่างอื่น

เป็นกรณีที่ศาลให้รอกำหนดโทษ หรือรอกำหนดโทษ หรือให้รับโทษอย่างอื่น โดยคำว่า “ให้รับโทษ...(อย่างอื่น)” หมายถึง โทษอย่างอื่นที่ไม่ใช่โทษประหารชีวิตและโทษจำคุก เช่น โทษกักขัง หรือโทษปรับ เป็นต้น

บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล.....มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำที่.....คดีหมายเลขแดงที่..... พิพากษาว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดอาชญาฐาน...(รวมทั้งความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ)...จนได้รับโทษ...(จำคุก/หนักกว่าจำคุก)...แต่ศาล...(รอกำหนดโทษ/รอกำหนดโทษ/ให้รับโทษ...(อย่างอื่น).....)

๒) กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด โดยไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำผิดอาญาตามที่ถูกฟ้อง

เป็นกรณีที่ศาลไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำผิดอาญาตามที่ถูกฟ้อง เช่น ศาลมีคำพิพากษาให้ยกฟ้องเนื่องจากคดีขาดอายุความ หรือผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้เสียหาย เป็นต้น

บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล..... มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำที่.....คดีหมายเลขแดงที่..... มีได้วินิจฉัยว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดอาญาโดยพิพากษาว่า.....(ระบุสาระสำคัญของคำพิพากษา).....

๓) กรณีคดีถึงที่สุดโดยไม่ได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนตกเป็นผู้ต้องหา

เป็นกรณีคดีถึงที่สุดโดยไม่ได้มีการฟ้องคดีอาญา หมายถึง กรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน แต่ผลสุดท้ายไม่ได้มีการยื่นฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาล เช่น พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง เนื่องจากเห็นว่าพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะรับฟังว่ากระทำผิดอาญา เป็นต้น

บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยมีได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีนี้.....(ชื่อ).....
ตกเป็นผู้ต้องหา นั้น โดย.....(ระบุเหตุที่ไม่มี การฟ้อง).....

ย่อหน้าที่ ๔ บทอาศัยอำนาจและการสั่ง

เป็นการระบุนฐานอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องกับการสั่งให้กลับ
เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ สำหรับการสั่งตามแบบ ดว. ๑๐/๓ มีลำดับการสั่ง
ดังนี้

๑) สั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่
ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ แล้วแต่กรณี

๒) สั่งเกี่ยวกับเงินเดือนระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

หมายเหตุ กรณีตามแบบ ดว. ๑๐/๓ นี้ หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม
มาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีที่ถูกฟ้องหรือต่อนั้นแม้ผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้วไม่สามารถ
นำมาลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ก็ตาม แต่หากเห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวมีมูลเป็นความผิด
ทางวินัย เช่น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้ที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น กระทำผิด
อาญาฐานใดก็ตาม แต่ศาลให้รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่ง
บรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็สามารถดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้นั้นต่อไปได้ โดยไม่ถือว่าเป็น
การดำเนินการทางวินัยซ้ำแต่อย่างใด เนื่องจากผู้บังคับบัญชายังไม่เคยดำเนินการทางวินัยใน
พฤติการณ์ที่ถูกฟ้องหรือต่อนั้นมาก่อน

หมวด ๘

ส่วนที่ ๓

คำสั่งตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี
กรณีมีเหตุที่ไม่ต้องให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ
แบบ ดว. ๑๑/๑ ถึง ดว. ๑๑/๓

แบบคำสั่งตามหมวด ๘ ส่วนที่ ๓ นี้ (แบบ ดว. ๑๑) เป็นแบบคำสั่งที่ใช้สำหรับการสั่งตามผลการสอบสวนพิจารณาหรือผลแห่งคดี กรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา และได้สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือผลการพิจารณาคดีของศาลถึงที่สุดแล้วเห็นว่าไม่ได้กระทำผิดวินัยหรือกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการได้

แบบ ดว. ๑๑ มีจำนวน ๓ แบบ ดังนี้

๑) ดว. ๑๑/๑ เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ สำหรับผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกลงตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

๒) ดว. ๑๑/๒ เรื่อง สั่งยุติเรื่อง สำหรับผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกลงตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)....

๓) ดว. ๑๑/๒ เรื่อง ให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

คำอธิบาย

- ❖ แบบ ดว. ๑๑/๑ เรื่อง สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ สำหรับผู้ถูกสั่ง... (พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

แบบ ดว. ๑๑/๑ ใช้สำหรับการสั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ กรณีที่มีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และผลการสอบสวนปรากฏว่าพฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ผู้ถูกสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ออกจากราชการไปแล้วตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นจึงไม่สามารถสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการและลงโทษทางวินัยได้

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๑๑/๑ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ อ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เป็นการอ้างถึงคำสั่งเดิมของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่ได้สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยระบุเกี่ยวกับเลขที่คำสั่ง และข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกสั่งไม่ว่าจะเป็นตำแหน่ง เงินเดือน และสังกัด ตามข้อมูลเดิมในคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนที่อ้างถึง รวมถึงเหตุแห่งการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และวันที่สั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ)..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่ถูกล่ามหนำว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง..... ที่.../๒๕.. สั่ง ณ วันที่..... ในเรื่อง..... โดยให้.....(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)..... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณา

แบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง และกรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ดังนี้

๑. กรณีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้พิจารณา ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีเมื่อครั้ง.....(ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญโดยสรุปว่า ขณะดำรงตำแหน่งใด ส่วนราชการใด กระทำการอย่างไร เมื่อใด เป็นกรณีความผิดฐานใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และควรได้รับโทษสถานโทษและอัตราโทษใด).....
แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับ.....(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)..... เนื่องจาก.....(ระบุเหตุตามข้อ ๘๖ (๒) /ข้อ ๘๗ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี).....

๒. กรณี อ.ก.พ. สามัญ เป็นผู้พิจารณา ให้ใช้ข้อความ ดังนี้

บัดนี้ อ.ก.พ.(ชื่อ อ.ก.พ.).....ในการประชุมครั้งที่..../๒๕.. เมื่อวันที่.....พิจารณาและมีมติว่า.....(ชื่อ).....กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กรณีเมื่อครั้ง...(ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญโดยสรุปว่า ขณะดำรงตำแหน่งใด ส่วนราชการใด กระทำการอย่างไร เมื่อใด เป็นกรณีความผิดฐานใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และควรได้รับโทษสถานโทษและอัตราโทษใด)..... แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับ.....(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)..... เนื่องจาก.....(ระบุเหตุตามข้อ ๘๖ (๒) /ข้อ ๘๗ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี).....

ข้อสังเกต

คำว่า "เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ" ใช้สำหรับกรณีสั่งพักราชการ เนื่องจากผู้ถูกสั่งพักราชการจะพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ไม่ได้พ้นจากการเป็นข้าราชการ

ส่วนคำว่า "เข้ารับราชการ" ใช้สำหรับกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เนื่องจากผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจะพ้นจากการเป็นข้าราชการทันที แม้เป็นการชั่วคราวก็ตาม โดยในการระบุเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้ระบุเหตุตามข้อ ๘๖ (๒) หรือข้อ ๘๗ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเหตุดังกล่าวมีจำนวน ๓ เหตุ คือ (๑) ผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (๒) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ และ (๓) ผู้นั้นได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย

เช่น

.....แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับ (เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ) เนื่องจาก **ถูกสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการในกรณีอื่นไปแล้ว ตามคำสั่งกรม.....ที่ ๑๒๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๓**

ย่อหน้าที่ ๓ บทอาศัยอำนาจและการสั่ง

เป็นการระบุฐานอำนาจตามกฎหมาย และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องกับการสั่งลงโทษ แต่ไม่สามารถสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการได้ สำหรับการสั่งตามแบบดว. ๑๑/๑ มีลำดับการสั่ง ดังนี้

๑) สั่งให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ต้องกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเข้ารับราชการ

เมื่อมีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย แต่ต่อมาปรากฏผลการพิจารณาว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แม้ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการไปแล้วจึงไม่อาจสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเข้ารับราชการได้ก็ตาม ผู้บังคับบัญชาต้องมีคำสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

๑. ให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึง โดยไม่ต้องกลับ.....(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ).....

๒) สั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่

๓) สั่งเกี่ยวกับเงินเดือนระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...
ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้จ่ายได้เมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อสังเกต เมื่อมีการสั่งให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ย่อมทำให้ผู้ถูกสั่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน แต่ให้จ่ายเมื่อกรณีถึงที่สุดตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

❖ **แบบ ดว. ๑๑/๒ เรื่อง สั่งยุติเรื่อง สำหรับผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)....**

แบบ ดว. ๑๑/๒ ใช้สำหรับการสั่งยุติเรื่องกรณีที่มีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสั่ง**ไม่ได้กระทำผิดวินัย**ในเรื่องที่ถูกกล่าวหา แต่ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ออกจากราชการไปแล้วตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น จึงไม่สามารถสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๑๑/๒ มีสาระสำคัญและลำดับการสั่งเช่นเดียวกันกับแบบ ดว. ๑๑/๑ แตกต่างกันเพียงบทอาศัยอำนาจเท่านั้น

❖ แบบ ดว. ๑๑/๓ เรื่อง ให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่ง...(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยไม่ต้องสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...

แบบ ดว. ๑๑/๓ ใช้สำหรับการสั่งให้พ้นจากการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเนื่องจากผลแห่งคดีที่ถูกฟ้องหรือต้องหานั้นถึงที่สุดแล้วว่าศาลรอกำหนดโทษ รอกำหนดโทษ หรือให้รับโทษอย่างอื่น เช่น โทษกักขัง หรือโทษปรับ หรือศาลมิได้วินิจฉัยว่ากระทำความผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญา แต่ไม่สามารถสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการได้เพราะเหตุที่ผู้ถูกสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ออกจากราชการไปแล้วตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือมีกรณีอื่นที่ผู้ถูกสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

สาระสำคัญ แบบ ดว. ๑๑/๓ มีสาระสำคัญ ดังนี้

ย่อหน้าที่ ๑ อ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เป็นการอ้างถึงคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยระบุรายละเอียดในช่วงแรกเหมือนแบบ ดว. ๑๑/๑ แต่ระบุในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕.. สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ)..... เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง...(ชื่อตำแหน่งและระดับ)... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท ...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)... ในกรณีที่...(ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาล.....คดีหมายเลขดำที่..... /ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาจนตกเป็นผู้ต้องหา แล้วแต่กรณี)... โดยให้...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)... ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

ย่อหน้าที่ ๒ ผลการพิจารณาคดีอาญา

เป็นการอ้างถึงผลของคดีอาญา แบ่งเป็น ๓ กรณี ได้แก่

๑) กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก แต่ศาลให้รอกำหนดโทษ หรือรอกำหนดโทษ หรือให้รับโทษอย่างอื่น

เป็นกรณีที่ศาลให้รอกำหนดโทษ หรือรอกำหนดโทษ หรือให้รับโทษอย่างอื่น โดยคำว่า “ให้รับโทษ...(อย่างอื่น)” หมายถึง โทษอย่างอื่นที่ไม่ใช่โทษประหารชีวิตและโทษจำคุก เช่น โทษกักขัง หรือโทษปรับ เป็นต้น

บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล.....มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำที่.....คดีหมายเลขแดงที่..... พิพากษาว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดอาญาฐาน...(รวมทั้งความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ)...จนได้รับโทษ...(จำคุก/หนักกว่าจำคุก)...แต่ศาล...(รอกำหนดโทษ/รอกำหนดโทษ/ให้รับโทษ...(อย่างอื่น).....)
--

๒) กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด โดยไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำผิดอาญาตามที่ถูกฟ้อง

กรณีที่ศาลไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำผิดอาญาตามที่ถูกฟ้อง เช่น ศาลมีคำพิพากษาให้ยกฟ้องเนื่องจากคดีขาดอายุความ หรือผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้เสียหาย เป็นต้น

บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยศาล..... มีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีหมายเลขดำที่.....คดีหมายเลขแดงที่..... มีได้วินิจฉัยว่า.....(ชื่อ).....กระทำผิดอาญาโดยพิพากษาว่า.....(ระบุสาระสำคัญของคำพิพากษา).....
--

๓) กรณีคดีถึงที่สุดโดยไม่ได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนตกเป็นผู้ต้องหา

กรณีคดีถึงที่สุดโดยไม่ได้มีการฟ้องคดีอาญา หมายถึงกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน แต่ผลสุดท้ายไม่ได้มีการยื่นเรื่องฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาล เช่น พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง เนื่องจากเห็นว่าพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะรับฟังว่ากระทำความผิดอาญา เป็นต้น

บัดนี้ ปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุด โดยมีได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่.....(ชื่อ).....
ตกเป็นผู้ต้องหานั้น โดย.....(ระบุเหตุที่ไม่มีการฟ้อง).....

ย่อหน้าที่ ๓ ระบุเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

เป็นการระบุเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตามข้อ ๘๘ วรรคสอง หรือข้อ ๘๙ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

ผลแห่งคดีถึงที่สุดดังกล่าว เป็นกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้นี้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ)...แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับ...(เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ/เข้ารับราชการ).....เนื่องจาก.....(ระบุเหตุตามข้อ ๘๘ วรรคสอง /ข้อ ๘๙ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี).....

ย่อหน้าที่ ๔ บทอาศัยอำนาจและการสั่ง

การสั่งตามแบบ ดว. ๑๑/๓ มีลำดับการสั่งเหมือนกับแบบ ดว. ๑๑/๑ เพียงแต่ไม่มีการสั่งงดโทษตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ เท่านั้น กล่าวคือ

๑) สั่งให้พ้นจากการเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยไม่ต้องสั่งกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ แล้วแต่กรณี

๒) สั่งเกี่ยวกับเงินเดือนระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน
